

Sprawozdanie

Komisji budżetowej o zamknięciu rachunków funduszków indemnizacyjnych za rok 1874.

Wysoki Sejmie!

Przedłożone W. Sejmowi ze strony Rządu zamknięcie rachunków funduszków indemnizacyjnych Galicyi Wschodniej i Zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego z r. 1874 nie są takie korzystne jak z lat poprzednich. I tak w funduszu indemnizacyjnym

Galicyi Wschodniej,

	mieliśmy nadwyżkę dochodów:	
w roku 1871	w sumie	172.613 złr. 86 ct.
” 1872	”	248.473 złr. —
” 1873	”	109.197 złr. 43 ct.
	zaś w roku 1874 mamy niedobór,	
	w kwocie	47.365 złr. 80 ct.

W funduszu indemnizacyjnym

Galicyi Zachodniej,

	wynosiła nadwyżka dochodów:	
w roku 1871		186.921 złr. 82 ct.
” 1872		93.146 złr. —
” 1873		42.522 złr. 76 ct.
	zaś w roku 1874 nie mamy wprowadzić żadnego niedoboru, lecz	
	nadwyżka wynosi tylko	36.020 złr. 23 ct.

Niekorzystny ten rezultat był naturalnym następstwem roku 1874, na ten rok bowiem przypadło zaopatrzenie obligacji indemnizacyjnych w dalsze kupony; wszystkie więc obligacje indemnizacyjne musiały być przedkładane dyrekcji funduszków indemnizacyjnych, przyczem jak zwykle w takich latach przedłożono Dyrekcji znaczną liczbę dawniej już wylosowanych a niespłaconych jeszcze obligacji, które obecnie spłacone być musiały. To samo miało miejsce ze zaległemi kuponami. Zapłacili przeto fundusze indemnizacyjne więcej jak miały prelimitowane w

Wschodniej Galicyi:

za obligacje wylosowane	200.077 złr. 50 ct.
za kupony	23.505 złr. 66 ct.

Zachodniej Galicyi:

za obligacje wylosowane	77.830 złr. 50 ct.
za kupony	75.775 złr. 69 ct.

Jak wysokiemu Sejmowi z dawniejszych zamknięć rachunkowych wiadomo, obracane bywały nadwyżki dochodów na częściową spłatę pożyczek dawanych funduszom ze skarbu Państwa na procent 5% na ten też cel użytą została i w roku 1874 mała nadwyżka funduszu indemnizacyjnego Galicyi Zachodniej, lecz we Wschodniej Galicyi oprocentowany dług u skarbu Państwa podniósł się z powodu niedoboru do 858.373 zł. 44 ct.

Co do ogólnego stanu obu tych funduszków zamknięcie rachunków z roku 1874 wykazuje czysty stan bierny w Galicyi Wschodniej

	80,830.926 zł. 47 ct.
„ Zachodniej	50,417.439 „ 55 „

razem 131,248 366 zł. 2 ct.

podczas gdy pasywa te	
w roku 1873	130,873,142
„ 1872	129,463,545
„ 1871	128,586,017
wynosiły	

Stan funduszu indemnizacyjnego Wielkiego Księstwa Krakowskiego

jak zawsze tak i w roku 1874 przedstawia się świetnie. Aktywa jego doszły w tym roku do sumy 321,827 zł. 8 ct. w obligacjach indemnizacyjnych, pomimo, iż w roku 1873 zniszczył swoich własnych obligów 85.000 zł. m. k. przezco roczne jego potrzeby przeszło o 4000 zł. się zmniejszyły.

Zamknięć rachunkowych funduszków indemnizacyjnych nie załatwia wysoki Sejm stanowczo, lecz przyjmuje je tylko do wiadomości, a to z powodu, że sprawa między skarbem Państwa a krajem, kwestya, a to ile łożyć winien na potrzeby funduszków indemnizacyjnych nie jest dotąd rozstrzygnięta. Wobec tego sporu wysoki Sejm zastrzegł dotąd dla kraju prawo służące mu z patentu cesarskiego z dnia 17, kwietnia 1848 względem zaspokojenia wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne ze skarbu Państwa. Załatwienie tej sprawy jest piekącą dla kraju kwestyą a jakkolwiek wysoki Sejm już kilkakrotnie uchwalał odezwy do Rządu, aby rokowania

o dotacye funduszów indemnizacyjnych i oddanie ich w zarząd Reprezentacyi kraju, jeszcze w lutym 1866 rozpoczęte w roku 1868 ponowione, a następnie prawie ukończone, zechciał ostatecznie załatwić, pomimo to Rząd ani wezwaniu Sejmu zadość nie uczynił, ani też odpowiedzią jaką go zaszczylił.

Komisya budżetowa wnosi przeto, Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Z zastrzeżeniami na poprzednich sesjach przy zamknięciach rachunkowych uchwalonych, Sejm przyjmuje zamknięcie rachunków funduszów indemnizacyjnych Galicyi Wschodniej, i Zachodniej i Wielkiego księstwa krakowskiego za rok 1874 bez ostatecznego ich załatwienia do wiadomości.
2. Sejm wzywa Rząd, aby przystąpił do ostatecznego załatwienia rokowań między c. k. Rządem a Wydziałem krajowym względem dotacyi galicyjskich funduszów indemnizacyjnych i oddania ich w zarząd Reprezentacyi kraju dawno już przeprowadzonych.

Lwów dnia 8. Maja 1875.

H. Wodzicki,
przewodniczący.

Dr. Zyblikiewicz,
Sprawozdawca.

1. The first part of the document is a letter from the author to the editor, in which the author expresses his appreciation for the editor's work and his hope that the journal will continue to be a valuable source of information for the profession.

1. The second part of the document is a list of references, which includes a number of articles and books that the author has consulted in the preparation of his paper.
2. The third part of the document is a list of the author's publications, which includes a number of articles and books that the author has published in the field of his research.

Dr. J. K. Smith

Dr. J. K. Smith